

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1T/175/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812010452
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gallo
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2012:7812010452.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava - samosudca JUDr. Ján Gallo, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.11.2012, v trestnej veci obžalovaného H. C., takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný H. C. V. M. W. Ú. nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom F., R. Č..
Č.. XX, živnostník,

je v i n n ý,

že dňa 15.12.2011 okolo 15.00 hod. v Rožňave vnikol do pivnice obytného bloku č. 13 na Ulici zlatej takým spôsobom, že kladivom odbil visiaci zámok na uzatváracom mechanizme kladkových dverí pivnice a z jej priestorov odcudzil hifi vežu zn. LG, nezisteného typu a 2 ks reproduktorov s diaľkovým ovládaním, čím pre poškodeného O. C. odcudzením vecí spôsobil škodu vo výške 50,- Eur a poškodením zariadenia škodu vo výške 5,- Eur,

t e d a

neoprávnenne vnikol do obydlia iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

č í m s p á c h a l

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 313/2011 Z.z. s poukazom na § 138 písm.e/ Trestného zákona,

a súd ho za to

o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods.2 Trestného zákona s použitím § 38 ods.2, § 36 písm.l/, § 37 písm.m/, § 56 ods.1 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výške 200,- Eur (dvesto).

Podľa 57 ods. 3 Trestného poriadku pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený sa mu ukladá náhradný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) dní.

o d ť o v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonaním dokazovaní zistil skutkový stav tak ako je popísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Okresný prokurátor v Rožňave podal obžalobu na H. C. pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je to popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd pôvodne vo veci rozhodol trestným rozkazom a to tak, že zmenil právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, jeho konanie kvalifikoval podľa prísnejšieho ustanovenia Trestného zákona a to ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.a/ Trestného zákona, o čom bol zo strany súdu upozornený. Okresný prokurátor proti trestnému rozkazu podal odpor s odôvodnením, že nesúhlasí s právnou kvalifikáciou a navrhol uznať obžalovaného vinným podľa obžaloby.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení v zmysle § 257 Trestného poriadku o možnosti urobiť vyhlásenie o vine, vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku kladného mu za vinu, ktorý súd mieni kvalifikovať podľa ustanovenia § 194 ods.1,2 písm.a/ Trestného zákona. Po jeho vyhlásení kladne zodpovedal aj na otázky uvedené v § 333 ods.3 písm.c/,d/,f/,g/,h/ Trestného poriadku. Okresný prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o vine s výhradou voči právnej kvalifikácii konania obžalovaného podľa § 194 ods.1,2 písm.a/ Trestného zákona. Súd vyhlásenie obžalovaného uznesením prijal a vzhľadom na toto vyhlásenie, dokazovanie spáchania skutku kladeného mu za vinu nevykonal, vykonal len dokazovanie ohľadom majúceho sa uložiť trestu.

Vina obžalovaného nepochybne vyplýva z jeho výpovede z prípravného konania, kde sa k spáchaniu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v celom rozsahu priznal, jeho priznanie je v súlade aj s obsahom celého ďalšieho spisového materiálu. Na základe týchto dôkazov je možné vyvodiť záver, že úmyselným konaním neoprávnene vnikol do obydlija iného tým, že prekonal preukážku, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu v úmysle zmocniť sa cudzích vecí. Na rozdiel od obžaloby súd toto jeho konanie kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.a/ Trestného zákona, ide o prísnejšiu právnu kvalifikáciu, o čom procesné strany boli aj zákonne poučené, teda o možnosti navrhnúť v určenej lehote nové dôkazy.

Súd konanie obžalovaného kvalifikoval prísnejšou právnou kvalifikáciou, vychádzajúc z týchto úvah.

Záver o zavinení páchatela sa musí zakladať na skutkových zisteniach súdu, ktoré vplynú z dokazovania. Zavinenie je potrebné vyvodiť zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný, nevynímajúc konanie páchatela, vrátane aj jeho priznania. V posudzovanej veci zavinenie obžalovaného spočíva v skutočnosti, že neoprávnene vnikol do uzamknutej pivnice obytného bloku poškodeného, a to prekonaním jeho uzamknutia, za použitia sily - odbitia visiaceho zámku na dverách. Konal teda s dopredu premysleným úmyslom a vedomosťou, že zmocniť sa cudzích vecí nachádzajúcich sa v uzamknutej pivnici bude možné len neoprávneným vniknutím do tohto objektu a to za použitia sily a následne svoj úmysel aj realizoval.

Podľa § 38 ods.1 Trestného zákona na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadať ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa stanoviska trestného kolégia Najvyššieho súdu SR je potrebné ustanovenie § 38 ods.1 Trestného zákona vykladať tak, že prikazuje prednostnú kvalifikáciu určitej okolnosti, ako zákonného znaku trestného činu. Ak je táto konkrétna okolnosť aj okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby, vytvára kvalifikovanú skutkovú podstatu so základnou skutkovou podstatou napriek tomu, že je aj zákonným znakom uvedeným v inej základnej skutkovej podstate trestného činu. To platí aj vtedy, ak jedno ustanovenie v osobitnej časti Trestného zákona obsahuje dve (alebo viac) samostatných skutkových podstát trestného činu. Ak je jednočinný súbeh dvoch alebo viacerých trestných činov podľa znakov základných skutkových podstát možný, avšak tá istá okolnosť podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby duplicitne, bude táto okolnosť v rámci súbežnej kvalifikácie činu použitá ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Len pri aplikácii tohto ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona, ktorého kvalifikovanej skutkovej podstate zodpovedá vyššia trestná sadzba oproti inej konkurujúcej sadzbe, resp. ustanoveniu. Keďže ide o ten istý čin - skutok a tú istú skutkovú okolnosť, výška trestnej sadzby bude určujúcim kritériom vzťahu špeciality, ktorý determinuje výber právnej kvalifikácie trestného činu.

Podľa § 194 ods.2 písm.a/ Trestného zákona sa páchatel' potrestá, keď neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrva a tento čin spácha závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm.e/ Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie spáchanie trestného činu vlámaním.

Z uvedeného vyplýva, že znak „vlámaním“ je totožný so znakmi skutkovej podstaty ustanovenia § 212 ods.2 písm.a/ Trestného zákona, podľa ktorého sa potihuje páchatel', ktorý si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocní a tento čin spácha vlámaním.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že tá istá okolnosť „vlámanie“ je okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby v rámci kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.2 písm.a/ Trestného zákona a zároveň je zákonným znakom ako súčasť základnej skutkovej podstaty iného trestného činu, v danom prípade krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a/ Trestného zákona a preto v takomto prípade, aj keď ide o alternatívu jednočinného súbehu, môže byť tá istá okolnosť použitá kvalifikačne len raz. Z vyššie uvedených dôvodov súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.a/ Trestného zákona.

Súd pri určení druhu a výmery trestu postupoval podľa zásad uvedených v § 34 a nasl. Trestného zákona.

Obžalovaný v mieste bydliska je hodnotený všeobecne, je rozvedený, je otcom 3 maloletých detí. Ako sám udal, je živnostníkom, vykonáva práce s drevom, ide o tesárčinu, stavia strechy. Doposiaľ bol 3-krát odsúdený, v dvoch prípadoch v dobe podmienčného odsúdenia sa osvedčil, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 2T/11/2011 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 20 mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 16.05.2011 a podmienčné odsúdenie trvá do 16.01.2013. Teda posudzovanej trestnej činnosti sa dopustil v dobe podmienčného odsúdenia.

Podľa § 34 ods.1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods.4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V súdnej veci bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný skutok spáchal tak, ako sa mu kladie za vinu. Obžalovaný uznal vinu, svoje konanie úprimne ľutoval. Poškodenému sa ospravedlnil, tento škodu nežiadal uhradiť.

Súd po zhodnotení vyššie uvedených skutočností, charakter trestnej činnosti, postoj obžalovaného k trestnej činnosti, na následok, keď škoda bola uhradená - odcudzená vec vrátená, na to, že obžalovaný pracuje ako živnostník, dospel k záveru, že prevýchovu a nápravu obžalovaného zabezpečí aj peňažný trest, ktorý mu vymeral vo výške 200,- Eur. Pre prípad nevyoženia tohto trestu mu súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 20 dní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Rožňave do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2).

1T/175/2012

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.